

Sygn. akt II Cz 956/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013r

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda M. D. na zarządzenie Przewodniczącego- sędziego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 22 lipca 2011r, sygn. akt VIII C 490/10

w sprawie z powództwa M. D.

przeciwko W. W.

o zapłatę kwoty 2.526 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 22 lipca 2011r Przewodniczący- sędzia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu dokonał zwrotu pozwu M. D. w sprawie przeciwko W. W. o zapłatę kwoty 2.526 zł. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Przewodniczący, powołując się na przepis art. 130 § 1 kpc stwierdził, że wobec prawomocnego oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych – powód został wezwany do uiszczenia opłaty od pozwu w kwocie 127 zł w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. Wezwanie to doręczono w dniu 1 VII 2011 roku. W dniu 6 VII 2011 roku powód złożył ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów, który postanowieniem z dnia 19 VII 2011 roku został odrzucony jako oparty na tych samych podstawach co poprzedni wniosek w tym przedmiocie. Ponieważ zgodnie z treścią art. 112 ust.4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oparty na tych samych okolicznościach nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma, Przewodniczący uznał, że określony termin do uiszczenia opłaty od pozwu upłynął bezskutecznie dnia 8 VII 2011 roku.

Zażalenie na wskazane wyżej zarządzenie wniósł powód zarzucając naruszenie przepisów art. 102 i 112 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 130 § 1 kpc. Skarżący zarzucił, że Sąd bezpodstawnie odrzucił jego ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów, skoro w czasie, który upłynął od poprzedniego wniosku nastąpił wzrost inflacji, co wpłynęło na pogorszenie sytuacji finansowej powoda. Wskazując na powyższe okoliczności M. D. wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne. Rzeczywiście powód pomimo wezwania go do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu, nie uczynił tego. Rację ma również Przewodniczący przyjmując, że w oparciu o przepis art. 112 ust. 4 złożenie ponownego

wniosku o zwolnienie od kosztów opartego na tych samych okolicznościach, nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pozwu. Nie można przy tym zgodzić się z zarzutem skarżącego, że ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów został oparty o inne podstawy, skoro sytuacja osobista i materialna powoda w żaden sposób się nie zmieniła. Trudno akceptować natomiast pogląd M. D., że w zasadzie każda zmiana okoliczności, mająca wpływ na sytuację materialną wnoszącego o zwolnienie od kosztów sądowych, wyklucza stosowanie art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych. Przyjąć zaś należy, że tylko istotne zmiany mogłyby uzasadniać odmienne rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów / patrz: postanowienie SN z dnia 11.02.2009r, V Cz 4/09, LEX nr 658212 /. Za takie jednak nie można uznać- jak chce tego skarżący- jedynie inflacji istniejącej w Polsce. Wiadomym jest, że w ciągu ostatnich lat inflacja w naszym kraju utrzymuje się na niskim poziomie / w 2010r wynosiła ona średnio 2,6%, a w 2011r- 4,3%/. W podobnej też wysokości kształtowała się ona na przestrzeni kilku ostatnich lat. Nie można więc przyjąć, by zjawisko to było na tyle istotną okolicznością, która uzasadniałaby rozstrzygnięcie na nowo wniosku o zwolnienie od kosztów wniesiony przez powoda. Z tych też względów, zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu- art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.